HALKIN SESİ

Özel Sayı

24 Eylül 1976

Fiyatı: 100 kuruş

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

Biz Mücadelemizde Kendi Nasırlı Ellerimize ve Çelikten Kollarımıza Güveniyoruz!

MC iktidarı tutuklamalarla, zorbalıkla mücadelemizi durdurmaya çalışıyor. Çeşitli yerlerde sendikacılar, işçi önderleri tutuklanıyor. Demirel bizleri tehdit ediyor. Onlar işçilerin konuşmasından, demokratik haklarını korumasından korkuyorlar. Kanun ve nizam sözlerini bol bol kullanıyorlar. Ama bir yandan da en kanunsuz baskıları onlar yapıyor. Faşistler telaş içindedir. Saldırmaları bundandır. Hakkı için mücadele eden işçivi tutuklamaları bundandır. Ama mücadele eden milyonlarca işçiyi, bütün halkı tutuklamaları mümkün değildir. Onların zulmü geri tepmeye mahkumdur.

Şiş göbekli patronlar da iyice telaşlandılar. Demeç üstüne demeç veriyorlar. Ücretlerimizi ödemeyeceklermiş. Bunlar işçilerin dilenci olmadığını daha öğrenemediler mi? İşçilerin böyle tehditlere pabuç bırakmayacağını bilmiyorlar mı? Patronlar bizi işten atacaklarmış, sanki hiç yapmadıkları bir şeyden söz ediyorlar. Zaten yüzlerce kardeşimiz her gün tazminatsız işten atılmaktadır. Direnişimiz üzerine işten çıkarma işlemini daha da yoğunlaştırdılar. Bizleri açlıkla tehdit ediyorlar. Ama açlık tehdidi bizleri dize getiremeyecek. Susmayacağız. Patron -

Devamı 2. sayfada

İşte Revizyonistlerin Grev Kırıcılığı !

1. Türk-İş'li ve DİSK'li işçilerin arasında düşmanlık tohumları ekerek işçilerin eylem birliğini baltaladılar.

2. İşçi kitlesinin tümü direnişe hazır bir durumdayken, "kademeli direniş" tutumu mücadeleyi zayıflatmaktan başka bir sonuç vermedi. İşçilerin en geniş saflarla ve birleşik bir eyleme girişmesi böylece önlenmiş oldu.

3. İşçi sınıfını pasifleştirmek için ellerinden geleni yaptılar. İşçi sınıfını çaresiz, gözü yaşlı insanlar olarak göstermeye çalıştılar. "Genel yas" kararı işçi mücadelesinin coşkun bir şekilde ilerlemesine engel olmayı amaçlıyordu.

4. Revizyonistler, direnişin sorumluluğundan kaçtılar. Tabanı her mücadelede bastıranlar "tabanın söz ve karar sahibi olduğu" sözlerini dillerinden düşürmediler. Revizyonistler, "kanunî sorumluluktan" kaçarak, hakim sınıfların genel grevin kanunsuz olduğu yolunda ki propagandasına koz vermiş oldular. MC iktidarının işçileri suçlama ve tutuklama politikasına ortam hazırladılar.

5. Revizyonistler Beşiktaş'taki yürüyüşü bastırmak için de ellerinden geleni yaptılar. İşçileri arabalara tıkarak konserve haline getirmeye çalıştılar. Bir çok işçinin yürüyüşe gelme isteğini bastırdılar. Onlar işçilerin ayağının yere basmasından bile korkuyorlardı.

6. Revizyonistler devrimcilere "bozguncular" diye saldırarak anti-komünist yüzlerini ortaya koydular. Devrimcilerle işçilerin arasına duvar örmeye, işçilerin devrimci bir önderliğe kavuşma isteklerini yok etmeye çalıştılar.

7. Revizyonistler, direnişi bitirme kararı aldılar ve tabanın isteğini örtbas ederek işçileri işbaşı yapmaya zorladılar. MC iktidarının en büyük yardımcıları oldular.

8. İşçi temsilcilerini teslim olmaya zorladılar. İşçiler, arkadaşlarını teslim etmeyince polis, revizyonistlerden yardım istedi. Revizyonistler, bu görevi severek yaptılar ve işçileri polise teslim ettiler.

Revizyonistlerin tutumu şudur; "külfeti işçi sınıfına, nimeti bana". Onlar, işçilerin sırtından sosyal-emperyalizme hizmet sunmaya çalışmaktadırlar.

İşçi sınıfı, düşmanlarını tek tek tanıyor. Mehmet Ertürk'ler bizi mücadeleden alıkoyamayacaktır.

15-16 HAZİRAN MARŞI

Düş değil bu hayal değil, he hey
Yetmiş bin dev işçim kalktı yürü
Kokuşmuş düzene sahip çıkanın
Alnının çatına aktı yürüdü

O barış yerine kavgayı seçen
Alnının terini su diye içen
Kıyıda köşede eline geçen
Demiri iki kat büktü yürüdü

ER MEYDANINDAN DÖNMEYECEĞİZ !

Baş tarafı 1. sayfada

lar da kaldırdıkları taşı ayaklarına düşüreceklerdir.

DİSK yönetiminin yas ilanı yanlıştır. Biz yas değil, demokratik haklarımız için mücadele istiyoruz. Mücadelede tökezlemeye ve tereddüde yer yoktur. Gericiler bunu fırsat bilerek üzerimize çullanıyorlar. Başından beri, bu korkak ve tereddütlü hava sonunda faşistlerin işine yaradı. Faşistler baskılarını yoğunlaştırma fırsatı elde etmiş oldular. DİSK yönetiminin direnişleri bitirme kararı da yanlıştır. DGM'ler gündemdedir. DGM yasasının çıkma ihtimali vardır. Üzerimizdeki baskılar daha da artmıştır. İşten atmalar kitleler halinde devam etmektedir. Tutuklamalar devam etmektedir. Tam şu sırada direnişleri bitirmek aslında hiç de güçlü olmayan MC'nin cüret kazanmasından başka bir şeye hizmet etmez. Şunu da unutmayalım ki, baskıları kırmanın yolu mücadeledir. Bugüne kadar böyle olmadı mı? 15-16 Haziran günlerini hatırlayalım. Ne zaman yığınlar halinde ileri atıldık, o zaman gerici kanunlarını çıkarmaktan vaz geçmek zorunda kaldılar.

DİSK yönetimi mücadeleyi bastırmakta MC iktidarına ve patronlara başından beri yardımcı oldular. DİSK yönetimi nin grev kırıcı tutumunun sorumlusu revizyonist Ertürk-Meriç kliğidir. Bunlar DİSK yönetimini istedikleri gibi ellerinde oynatmaktadırlar. Bu ne biçim direnişe geçmektir? Gerçek işçi önderleri Türkiye çapında büyük bir direnişe geçmeden önce, ciddi bir şekilde düşünür ve eyleme geçildikten sonra da kararlı bir mücadele yürütürler. Oysa, Ertürk-Meriç revizyonistleri ne yapmıştır? Bunlar işçi sınıfının mücadele birikimi ve kararlılığını söndürmek için her türlü alçaklığı kendilerine iş edindiler. Bunlar sosyal-emperyalistlerin ve patronların kiralık adamları olarak mücadeleye başından itibaren kararsızlığı, tereddüdü hakim kıldılar. Kararlı olarak girişilmeyen bir mücadele kazanabilir mi? Ertürk-Meriç revizyonistlerinin bütün korkusu, işçi mücadelesinin güçlenmesi ve zafer kazanmasıdır. Onlar işçi sınıfının mücadele birikimini gördüler ve bu birikimin boşa akması için "Genel Yas" maskaralığını ortaya attılar. İki gün sonra da işçi sınıfının karşısına dikildiler. Eyleme geçen işçi sınıfını hakim sınıflar karşısında tereddüde sevketmek, parçalamak, dağıtmak ve yenilgiye uğratmak için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Revizyonistler, şimdi de işçileri işbaşı yapmaya zorluyorlar. Onların her attığı adım patronlarla pazarlıklıdır. Hiç bir hak pazarlıkla kazanılamaz. Hiç bir mücadele pazarlıkla ve patronların izniyle zafere ulaşamaz. Bir kere eylem kararı alındıktan sonra, artık tereddüt ve kararsızlığa yer olamaz. Saflarımızda bozgun havası yayarak işçi sınıfını ezdirmek isteyenler revizyonistlerdi. İşçi sınıfı için revizyonistler kadar tehlikeli bozguncu yoktur.

Türk-İş'in başına çöreklenmiş bulunan Halil Tunç, mücadelemizi baltalıyor. Bir yandan DİSK'li işçilerin mücadelesini küçültmeye çalışırken, diğer yandan da Türk-İş'li işçilerin mücadele isteğini bastırmaya çalışıyor. Birçok işyerinden Türk-İş'li işçiler mücadele talebinde bulundular. Hatta bir kısmı Halil Tunç'u dinlemeyerek direnişe bile girişti. Yöneticiler işçinin sesine kulak bile asmadı. Çünkü onların kulağı işçide değil, patronlardadır, faşistlerdedir. Hep onların çıkarına hareket ediyorlar. Bizleri ise oyalıyorlar. Yıllardır böyle yaptılar. Çocuklarımızın nafakasına patronlarla birlikte ortak oldular. Bunlar bizim kanımızla semirdiler. Enseleri kalınlaştı. Şimdi de, önümüze set çekiyorlar. Faşistlerin ve revizyonistlerin bütün barikatları, setler işçi seli önünde yıkılmaya mahkumdur.

CHP yöneticileri mücadeleyi parlamento içinde hapsetmeye çalışıyorlar. Faşistlerle uzlaşıyorlar. Kanun içinde kalmaktan ve demokratik yöntemleri terketmemekten söz ediyorlar. Bu sözler de tamamen bir aldatmacadır. Bugün kanunsuzluk yapanlar kimlerdir? Biz mi, yoksa MC mi? CHP yöneticileri bunu bilmiyorlar mı? İşçi eyleminin demokrasiye aykırı yanı nedir? Tam tersine, en demokratik yol ki

TUTUKLANAN BÜTÜN İŞÇİLER, TEMSİLCİLER, SENDİKACILAR, DERHAL SERBEST BIRAKILMALIDIR!

İŞÇİLER DİYOR Kİ

-Mücadele etmeliyiz. 15 16 Haziran'daki gibi yürümeliyiz. (Bir Plasmak işçisi)

-Artık geri dönülmez. Mücadeleye devam etmeliyiz. (Bir grup Demir-Döküm işçisi)

-Sendikacılar direnişi bırakın dediler. Ne olduğunu anlayamadık. Bu işe girişen tutuklanmayı da, her türlü belayı da göze almalı. Biz daha büyük mücadelelere hazırlanıyorduk. Direnişi bırakmaya değil. Şimdi yapılacak olan toparlanıp mücadeleye devam etmektir. (Bir Elektro Metal işçisi)

-Yürüyüşten hiç kimsenin haberi olmadı. Sendika sadece kendi adamlarını götürdü. Böyle yürüyüş olmaz. Biz matem tutmak değil, mücadele etmek istiyoruz. (Bir grup Sungurlar işçisi)

-Madem ki direnişi yarıda bırakacaklardı, niçin başladılar. Sıkmadı tabii...

(Boyasan'dan bir işçi)

PROFİLO DİRENİYOR

Profilo fabrikası 15-16 Haziran'ı yeniden yaşıyor. Polisin ve Maden-İş'in bütün bastırma çabalarına rağmen işçiler direnişi bırakmadılar. Profilo'nun yiğit işçileri 22 Eylül de fabrika kapılarını kaynakla kapattılar. Dergimizin baskıya girdiği saatlerde işçilerin fabrika içinde söyledikleri marş ve sloganlar bütün semte yayılıyor. Polis fabrikanın yakınına dahi yaklaştırılmıyor. Çevre halkı mücadeleci işçilere sürekli yiyecek taşıyor. İşçiler pencerelerden sarkıttıkları iplerle bu yiyecekleri alıyorlar. Fabrikanın çevresinde toplanan işçiler, gençler, kadınlar. Profilo işçilerini destekleyen sloganlar atıyorlar. Fabrikanın diğer bölümlerindeki işçiler de ana fabrikayı desteklemek üzere direnişe geçeceklerini belirtiyorlar.

PROFİLO İŞÇİLERİNİN KARARLILIĞI ÖRNEK OLSUN!

TÜRK-İŞ'Lİ İŞÇİLER MÜCADELE VE BİRLİK İSTİYOR

Faşistlerin ve revizyonistlerin bütün çabalarına rağmen tabandaki işçi birlik istiyor:

Yunus Çimento fabrikasından Türk-İş'li işçiler, 500 imzalı bir protesto mektubunu Halil Tunç'a göndererek, direniş yapılmasını istediklerini bildirmişlerdir.

Maltepe Tekel fabrikasının Türk-İş'li işçileri direnişe geçmek için sendika yetkililerini zorlamaktadırlar.

Yine Mutlu fabrikası işçileri, Petrol - İŞ (Türk-İş) Genel Merkezine bütün fabrikalarda direnişe geçilmesi için önerilerde bulunmakta dır.

---

lelerin eylemidir. Demokrasi için mücadele etmek Meclis'te nutuk çekerek olmaz. Bugüne kadar çok nutuk çekildi ama demokrasi gerçekleşmedi. Bırakın da demokrasinin nasıl olacağını gösterelim. Demokrasi şehirlerin ve kırların emekçi kitlelerinin baskı altında tutulması, ezilmesi değildir. İşçiyi, köylüyü susturarak demokrasi olmaz.

Arkadaşlar,

Bugün en önemli meselemiz nedir? Mücadelemizi devam ettirmek için devrimci bir önderliğe ihtiyacımız var. İnandığımız, güvendiğimiz, işçi sınıfına her zaman bağlı kalmış, patronların ve emperyalistlerin beslemesi olmayan, hayatını alın teriyle kazanan devrimci işçi arkadaşlarımız önderliği ele almalıdır. Rusya ve Amerika'nın adamları olan revizyonist ve faşist sendika ağaları işçi sınıfına yenilgi ve dağınıklıktan başka bir şey getiremez. Son mücadelenin bize öğrettiği en büyük ders budur. Mücadelemizin önderliğini kendi ellerimize almalıyız. Revizyonist ve faşist ağaları elimizin tersiyle kenara itmeliyiz. Bunun için işçi sınıfına bağlı, devrimci ve yurtsever sendikacılarla birleşmeliyiz. Her fabrikada, her işyerinde inandığımız, güvendiğimiz, devrimci işçilerin önderliğini sağlamalıyız. Mücadelemizin yönetimini ancak onlara emanet edebiliriz. Bütün işçi arkadaşlar söz ve karar sahibi olmalıdır. Ne zaman mücadeleye atılacağımıza, ne zaman duracağımıza, nasıl bir mücadele izleyeceğimize biz karar vermeliyiz. Şu anda, mücadelemizi sürdürmek, baskıları göğüslemek, işçi sınıfının dayanışmasını güçlendirmek için, proleter devrimci bir önderliğin yaratılması en temel meselemizdir. Bizi dağınıklığa değil birliğe, tereddüde değil kararlı mücadele yoluna, boyun eğmeye değil direnişe, yenilgiye değil başarıya götürecek olan proleter devrimci önderliktir. Bu önderliği her fabrikada biz işçiler yaratabiliriz ve yaratmalıyız.

Arkadaşlar,

Biz kendi gücümüze güvenmeliyiz. Biz mücadelemizde kendi nasırlı ellerimize, çelikten kollarımıza, birliğimize, kararlılığımıza güvenmeliyiz. Biz ezilen köylülere, gençliğe, yurtseverlere, bütün Türkiye halkına güvenmeliyiz. Türkiye halkı bizimle beraberdir.

Saflarımızda moral bozukluğuna yer yok. Derlenip toparlanmalı ve bizim asıl ihtiyacımız olan devrimci önderliği oluşturarak, mücadelemize kararlı bir şekilde devam etmeliyiz. Unutmayalım ki, en büyük baskı ve zulme, mücadele etmeyenler uğrarlar. MC iktidarının ve grev kırıcı revizyonistlerin çabalarını boşa çıkarmalıyız. Aslında onlar bizden korkuyorlar. Korktukları için tehdit savuruyorlar. Üzerimizdeki baskıları altetmenin yolu da budur. İşten atılmaları, tutuklamaları önlemenin yolu da budur. En geniş saflarla ilerlemeliyiz. Tutuklamalara verilecek cevap, direnişimizi canlandırmak olmalıdır. Mücadelemiz içinde en demokratik örgütlenmeleri yaratalım. Devrimcilerle aramıza çekilmek istenen duvarları yıkalım. Mücadelemizi zafere ulaştıracak olan proleter devrimci önderliktir.

MC işçiye saldırıyor. Öyleyse cevabını almalıdır. Revizyonistler grev kırıcılığı yapıyor. Onlar da cevabını almalıdır.

· TEMSİLCİLERİMİZİ TESLİM ETMEYELİM!

TÜRK-İŞ'Lİ VE DİSK'Lİ İŞÇİLER EYLEM BİRLİĞİNE!

BÜTÜN YURTSEVER SENDİKACILAR GÖREV BAŞINA!

DEVRİMCİ İŞÇİLER MÜCADELENİN EN ÖN SAFINA!

YURTSEVERLER, BÜTÜN TÜRKİYE HALKI, BU EYLEMİ BÜTÜN GÜCÜMÜZLE DESTEKLEMELİYİZ!

EMEKÇİ HALKIN FIRTINASI ZALİMLERİN RÜZGARINI BASTIRACAKTIR!

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE!

DGM'LERE PAYDOS!

YIKILSIN MİLLİ BAĞIMSIZLIK VE HALK DÜŞMANI MC!

İŞÇİLER!
Bütün Direniş Haberlerini, İşten Atmaları ve Tutuklamaları, Fabrikanızdaki Gelişmeleri HALKIN SESİ'ne Bildirin Yazın
Adres: *Yeniçeriler cad. Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş/İSTANBUL veya PK 1103 Karaköy/İstanbul*

Bizi İlgilendirmiyorsa Sizi Niye İlgilendiriyor?

Patronlar ve İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk hepsi birden ağız birliği etmişler DGM mücadelesinin işçileri ilgilendirmediğini ispatlamaya çalışıyorlar. DGM yasası ile işçilerin ne ilgisi varmış! İşçiler sadece ekmek davasıyla uğraşmalıymış. Patronların ve İçişleri Bakanının zekasına diyecek yok. Peki, diyelim ki, işçilerin DGM ile bir ilgisi yok. Bu DGM'ler sizleri neden bu kadar ilgilendiriyor. Niye bu işin peşine bu kadar düşüyorsunuz. Bırakın bu işle de başkaları uğraşsın. Ama hayır! Onlar bu mesele ile ilgilenmek zorunda. Neden? Çünkü politikayla, kanunlarla uğraşmak onların işi. Sadece o da değil. DGM'ler kan emicilerin bekçiliğini yapmakla yükümlü. DGM'ler yoksul işçilerin davasını savunanları zindanlara atmakla yükümlü. Şimdi anlaşıldı mı patronların ve zindancıların bu işin peşine neden düştükleri. Şimdi anlaşıldı mı, biz işçilerin DGM'lere karşı neden mücadele etmek zorunda olduğumuz. Üstelik, "ekmek"ten söz edenler atanmayı da unutmuşlardır. Şimdi yüzlerce kardeşimiz DGM'lerin kararıyla zindanlara atılmış bulunuyorlar. Bu olay İçişleri Bakanının malum demecinden bir gün sonra meydana geliyor. Sahtekarlık hiç bir yerde geçerli olamayacaktır.

NE ZAMANDAN BERİ İŞÇİLERİ DÜŞÜNÜR OLDUNUZ

Türkiye İşverenler Sendikası Konfederasyonu adlı patronlar örgütü direnişimiz üzerine bir ilan yayınlamış gazetelerde. Orada şöyle deniyor: "İş yerlerindeki çalışma barışının senin, ailenin ve ülkenin huzuru olduğunu unutma."

Vay vay! Patronlar da, bizi, ailemizi ve vatanımızı düşünür olmuşlar. Onlar değil mi, bizim çoluğumuzu çocuğumuzu aç bırakan. Onlar değil mi, hamile eşlerimizi işten atan. Onlar değil mi, bizleri açlığa mahkum eden. Onlar değil mi, vatanımızı iki süper devlete satan. Vay patronlar vay. Şimdi de kalkıp bizim, ailemizin, vatanımızın iyiliğini istediğinizi söylüyorsunuz. Kan emici patronlar! İşçiler sizin tek kelimenize bile inanmıyor.

İŞÇİLER ÖNDERLERİNİ POLİS SALDIRISINDAN KORUYORLAR

Polis önder işçileri fabrikalardan toplayıp gözaltına alıyor. Bunun sorumlusu Revizyonistlerdir. Onlar önder işçilere "teslim olmalarını, hapishanede kendilerine bakacaklarını" söyleyerek mücadele ruhunu söndürmeye çalışıyorlar. Revizyonist ağalara cevabı yine işçi sınıfımız vermektedir.. İşçiler Arçelik fabrikasında ve sunta fabrikasında sopaları çekerek polisin önüne dikilmiş, ve önderlerini teslim etmeyi kabul etmemişlerdir.

Bazı fabrikalarda da işçiler gözaltına alınan arkadaşları bırakılmadan işbaşı yapmamışlardır.

YAS MI, BAYRAM MI

Revizyonistler işçi mücadelesini pasifleştirmek için "Genel Yas" ilan ettiler. Evet! işçi sınıfımızın mücadelesi karşısında revizyonistlere düşen faşistlerle birlikte matem tutmaktır. İşçi sınıfımız için ise mücadele, bir bayram sevinci yaratmıştır. Direniş günlerine ait günlük gazeteler halay çeken direnişçi işçilerin resimleriyle doludur.

Profilo fabrikası işçileri bölümler arasında marşlar söyliyerek dolaşıyor, davul zurnayla halay çekiyorlar.

"OTOBÜSLÜ YÜRÜYÜŞ"TEN NOTLAR

Maden-İş 6. Bölge başkanı revizyonist Hikmet Aslan'ın bulunduğu minübüste 6-7 işçi " NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ TÜRKİYE' solaganını bağırdı. Hikmet Aslan, şaşkınlık içinde arkaya baktı. İşçiler kararlı bir şekilde sloganlarına devam ettiler.

Revizyonistlerin işçileri otobüslere doldurmalarının bir sebebi de onların devrimcilerle temasa geçmelerini, önlemekti. Ama bu tedbir de işe yaramadı.

REVİZYONİSTLER İŞÇİ SINIFININ BÖLÜNMESİNDEN YANALAR

Revizyonist sendika ağalari işçi sınıfının birliğine karşı olduklarını her olayda ispatlamaktadırlar: Haymak fabrikasındaki DİSK - TÜRK-İŞ birliği propagandası yapan işçileri Maden-İş yöneticileri provakasyon yapmakla suçlamışlardır.

Yine DİSK'in revizyonist ağaları otobüslü "Yürüyüş" sırasında "DİSK TÜRK-İŞ elele, Genel Greve" sloganını atan işçileri susturmaya çalıştılar.

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ : Hüseyin Karanlık, SORUMLU YAZI IŞLERİ MÜDÜRÜ : Kemal Doğan/ YÖNETİM YERİ : Yeniçeriler cad. Çağlar Han, 45/2, Çemberlitaş-İstanbul /YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ : PK 1103 Karaköy İstanbul / BASKI : ARZUM OFSET / GENEL DAĞITIM : Tür-da / EGE DAĞITIM : Orhan Özşişman / ANKARA DAĞITIM : Fikri Nigiş